Dosarul nr.1ra-1143/17

Curtea Supremă de Justiţie
D E C I Z I E

05 iulie 2017 mun.Chişinău

Colegiul penal în următoarea componenţă:
Preşedinte Nicolae Gordilă,
Judecătorii Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Bălţi din 22 martie 2017, declarat de către avocatul Brînză Snejana în numele inculpatului

Zavorotnîi Ion Xxx, născut la xxxxxx, originar și domiciliat în or.Xxxxxx, str Xxxxxxxxxx, cu viza de reședință - str.Xxxxxxxxxxxxxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:
1. Prima instanţă: 13.12.2016 - 08.02.2017;
2. Instanţa de apel: 06.03.2017 - 22.03.2017;
3. Instanţa de recurs: 14.06.2017 - 05.07.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentinţa Judecătoriei Soroca din 08 februarie 2017, Zavorotnîi Ion a fost recunoscut vinovat şi condamnat în baza:

- art.217^1 alin.(3) lit.e), f) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii sau de a exercita activităţi legate de circulaţia drogurilor pe un termen de 3 ani;

- art.217^1 alin.(4) lit.d) Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii sau de a exercita activităţi legate de circulaţia drogurilor pe un termen de 2 ani.

În temeiul art.84 alin.(l) Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumulul parţial al pedepselor aplicate lui Zavorotnîi Ion i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate ce ţine de circulaţia drogurilor pe un termen de 5 ani.

2. Prima instanţă, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364^1 Cod de procedură penală, a constatat că Zavorotnîi Ion, la 04 august 2016, dispunând de substanţe narcotice pe care le-a procurat de la persoane neidentificate de organul de urmărire penală, având o înţelegere prealabilă cu cet.Ocerednic Pavel asupra tranzacţiei de substanţe narcotice, i-a realizat acestuia pe stadionul Liceului teoretic „Xxxxxxxxxx” din or.Xxxxxx, contra sumei de 300 lei - 2,673 grame de haşiş. Ulterior, la 04 august 2016, ora 16.25, prezenta masă de haşiş a fost depistată şi ridicată de la cet.Ocerednic Pavel, de către colaboratorii de poliţie aflaţi în exerciţiul funcţiei.

Potrivit raportului de expertiză tehnico-ştiinţifică nr.34/12/2/2-R-1560 din 25.08.2016, masa vegetală prezentată spre examinare, depistată şi ridicată la 04.08.2016, de la cet.Ocerednic Pavel, reprezintă haşiş, care se atribuie la substanţe narcotice de origine vegetală, masa totală a acestora fiind de 2,673 grame (stare uscată), ce reprezintă cantităţi mari.

Tot el, Zavorotnîi Ion, la 04 august 2016, aflându-se pe stadionul Liceului teoretic „Xxxxxxxxxx” din or.Xxxxxx, unde dispunând de substanţe narcotice pe care le-a procurat

de la persoane neidentificate de organul de urmărire penală şi având scopul de a realiza prezentele substanţe narcotice, a fost deconspirat de către colaboratorii de poliţie aflaţi în exerciţiul funcţiei, care la ora 15.22, în urma efectuării cercetării la faţa locului, au depistat şi ridicat de la Zavorotnîi Ion două fragmente de masă vegetală uscată de culoare cafenie, în formă solidă şi cinci pacheţele de substanţă sub formă de praf de culoare albă.

Conform raportului de expertiză nr.34/12/2/2-R-1559 din 25.08.2016, două fragmente de masă vegetală uscată, în formă solidă de culoare cafenie, depistate şi ridicate la 04.08.2016 de la Zavorotnîi Ion, reprezintă haşiş, care se atribuie la substanţe narcotice de origine vegetală, neutilizată în scopuri medicale, masa căreia este de 1,972 grame, ceea ce constituie proporţii mari, iar substanţa sub formă de praf de culoare albă reprezintă substanţă psihotropă amfetamină, masa căreia este de 4,212 grame, ceea ce constituie proporţii deosebit de mari.

3. Împotriva sentinţei a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată pedeapsa minimă, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, invocând că a recunoscut vina şi se căieşte activ.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Bălţi din 22 martie 2017, a fost admis apelul declarat de inculpat, casată sentinţa, rejudecată cauza cu pronunţarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care I.Zavorotnîi a fost condamnat în baza:

- art.217^1 alin.(3) lit.e), f) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de administrarea bunurilor ce conţin droguri pe un termen de 3 ani;

- art. 217^1 alin.(4) lit.d) Cod penal la 4 ani şi 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de administrarea bunurilor ce conţin droguri pe un termen de 2 ani.

În temeiul art.84 alin.(l) Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumulul parţial al pedepselor aplicate, lui Zavorotnîi Ion i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de administrarea bunurilor ce conţin droguri pe un termen de 5 ani.

În rest sentinţa a fost menţinută.

Instanţa de apel a conchis că vinovăţia inculpatului în comiterea infracţiunilor imputate a fost confirmată prin ansamblul de probe administrate în faza urmăririi penale şi recunoscute de inculpat în cadrul cercetării judecătoreşti, astfel că prima instanţă just a stabilit starea de fapt şi de drept, dând o încadrare juridică corectă acţiunilor acestuia în baza art.217^1 alin.(3) lit.e), f) şi art.217^1 alin.(4) Cod penal.

Totodată, instanţa de apel a conchis că, prima instanţă, eronat a stabilit în acţiunile inculpatului starea de recidivă, deoarece, conform art.34 alin.(5) lit.a) Cod penal, la stabilirea stării de recidivă nu se ţine cont de antecedentele penale pentru infracţiunile săvârşite în timpul minoratului. Iar potrivit deciziei Curţii de Apel Bălţi din 17.12.2014, a fost stabilită comiterea de către I.Zavorotnîi a infracţiunii anterioare la 04.09.2013, perioadă în care acesta încă nu atinsese vârsta majoratului, fiindu-i stabilită executarea pedepsei în penitenciar pentru minori.

La determinarea termenului de pedeapsă, instanţa de apel a indicat că ţine cont de persoana inculpatului, care este anterior condamnat, de comportamentul acestuia, care a recunoscut vina şi a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, reducând astfel termenul de pedeapsă la limita minimă pentru fiecare din infracţiunile comise. Mai mult, instanţa de apel a menţinut soluţia primei instanţe privind executarea pedepsei sub formă de închisoare în penitenciar de tip închis, deoarece una din infracţiunile comise face parte din categoria celor deosebit de grave.

În concluzie, instanţa de apel a conchis că pedeapsa închisorii este una echitabilă faptei comise şi consecinţelor survenite, care îşi va atinge scopul şi va duce la restabilirea

echităţii sociale, corectarea inculpatului, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât de către aceasta, cât şi de alte persoane.

5. Împotriva deciziei instanţei de apel a declarat recurs ordinar avocatul S.Brînză în numele inculpatului care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicate prevederile art.90 Cod penal, pe motiv că dânsul se caracterizează satisfăcător, a recunoscut vina, s-a căit activ, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, acesta face parte dintr-o familie numeroasă, fiind unicul întreţinător, astfel corectarea lui este posibilă fără privarea de libertate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, în raport cu materialele dosarului şi motivele invocate, ţinând cont de opinia procurorului expusă în referinţă, care a solicitat declararea inadmisibilităţii recursului, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilităţii acestuia din următoarele considerente.

Drept temei pentru recurs avocatul în numele inculpatului a invocat prevederile art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanţei de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanţele de fond şi de apel când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu şi-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanţei de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

Potrivit conţinutului recursului, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanţele de judecată, precum şi cu încadrarea juridică a acţiunilor inculpatului, şi critică hotărârea judecătorească numai în partea stabilirii pedepsei, invocând că instanţa de apel incorect a dispus aplicarea pedepsei reale cu închisoarea pentru infracţiunile comise de inculpat, indicând că în privinţa lui I.Zavorotnîi este posibilă aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, considerând că acestuia i se mai putea oferi o şansă de a se corecta fără a fi izolat de societate, deoarece dânsul se căieşte de cele săvârşite, şi-a recunoscut vina şi a colaborat cu organul de urmărire penală la descoperirea infracţiunii.

Motivele recurentului, precum că instanţa de apel incorect a individualizat pedeapsa şi neîntemeiat a stabilit în privinţa inculpatului pedeapsa închisorii reale, fără aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, Colegiul penal le consideră neîntemeiate.

La acest capitol Colegiul atestă că, instanţa de apel, ţinând cont că în privinţa inculpatului prima instanţă incorect a reţinut starea de recidivă, deoarece infracţiunea pentru care a fost anterior condamnat acesta a comis-o în perioada minoratului, a redus la minim termenul de pedeapsă care i-a fost aplicat lui I.Zavorotnîi.

La fel, Colegiul remarcă că, la examinarea cauzei nu au fost stabilite alte circumstanţe atenuante ce ar justifica aplicarea unei pedepse mai blânde, la care face referire recurentul, deoarece instanţa de apel a reţinut cumulul de circumstanţe care micşorează gravitatea faptei şi consecinţele ei, a ţinut cont de comportarea inculpatului în timpul şi după consumarea infracţiunilor, că a recunoscut vina şi s-a căit în cele comise, astfel a stabilit o sancţiune echitabilă în raport cu cele comise.

Concomitent, consultând textul deciziei instanţei de apel, Colegiul penal reţine că, la stabilirea pedepsei, instanţa a ţinut seama de criteriile generale de individualizare a acesteia, de gravitatea infracţiunilor săvârşite, care se atribuie la categoria celor grave şi deosebit de grave, de persoana inculpatului, care anterior a mai fost condamnat, însă nu a tras careva concluzii, nu a stat pe calea corijării, săvârşind din nou infracţiuni, şi, reieşind din scopul pedepsei penale, a considerat că corijarea şi reeducarea lui I.Zavorotnăi fără izolare de societate nu va duce la corectarea lui, deoarece pedeapsa penală presupune conştientizarea de către inculpat a celor săvârşite, astfel că numai prin aplicarea pedepsei închisorii va fi atins scopul pedepsei penale.

Astfel, Colegiul penal constată că pedeapsa fixată inculpatului de către instanţa de apel este în corespundere cu prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, fiind respectate principiile

generale de individualizare a ei, deoarece o pedeapsă este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restircţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, şi când este capabilă să contribuie la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea vinovatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către acesta, cât şi de alte persoane. Limitele termenelor de pedeapsă sânt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite, care constă în modul şi mijloacele săvârşirii faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Argumentele recurentului, precum că instanţa nu a luat în consideraţie că inculpatul este unicul întreţinător al familiei şi că a fost încălcat principiul umanismului, în privinţa lui fiind posibilă aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, nu pot fi reţinute, deoarece una din infracţiunile săvârşite de inculpat - 217^1 alin.(4) lit.d) Cod penal, prevede pedeapsa de la 7 la 15 ani închisoare şi se atribuie la categoria celor deosebit de grave, iar potrivit art.90 alin.(4) Cod penal, persoanelor care au săvârşit infracţiuni deosebit de grave, condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei nu se aplică.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, la stabilirea pedepsei lui I.Zavorotnîi, instanţa de apel a dat deplină eficienţă împrejurărilor cauzei, numindu-i acestuia pedeapsa închisorii, care este în limita minimă a sancţiunilor prevăzute de normele penale în baza cărora a fost recunoscut vinovat, ţinându-se seama de prevederile art.364^1 alin.(8) Cod de procedură penală.

În concluzie, reieşind din circumstanţele stabilite, Colegiul consideră soluţia instanţei de apel în partea individualizării pedepsei corectă, iar argumentele recurentului în acest sens, neîntemeiate, deoarece pedeapsa stabilită inculpatului a fost individualizată conform prevederilor legale, fiind respectate prevederile art.61, 75-76 Cod penal şi art.364^1 alin.(8) Cod de procedură penală. Deci, analizând materialele cauzei şi hotărârea instanţei de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătoreşti contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanţa de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În circumstanţele stabilite, Colegiul penal decide asupra inadmisibilităţii recursului declarat de avocat în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curţii Supreme de Justiţie

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Brînză Snejana în numele inculpatului Zavorotnîi Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Bălţi din 22 martie 2017, în cauza penală în privinţa lui Zavorotnîi Ion, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunţată integral la 14 iulie 2017.

Preşedinte Nicolae Gordilă

Judecători Elena Covalenco

Iurie Diaconu